

Szeged, 1932. július 23.

Egyházi Híradó

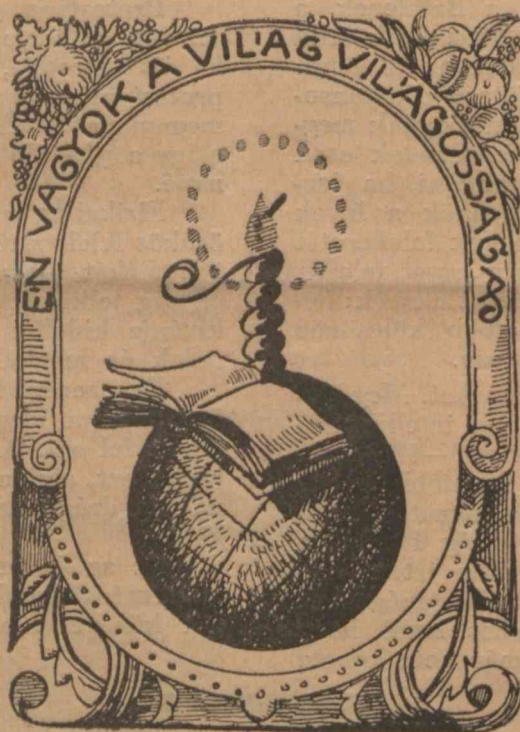
A szegedi- és ujszegedi ref. egyház hivatalos lapja

Főszerkesztő: Harsányi Pál.

Szerkesztő: Bakó László.

„Nem azért szeretett titeket az Úr, sem nem azért választott titeket, hogy minden népnél többen

volnátok; mert ti minden népnél kevesebben vagytok; hanem mivel szeretett titeket az Úr...“

V. Mózes 7:7-8.

XI. évfolyam 1932. 28—29. sz.

TARTALOM :

Vezércikk: *Heti*: „Protestáns gerinctelenség. — II. cikk: Dr. Illyés Endre főtitkári jelentése a L. Zs. E. 1931/32. évről. — III. cikk: Erzsébet diakonissza testvér jelentése. — Tárca. — Belföld. — Hírek. — Ujszegedi Missziói Egyház. — Hirdetések.

»Protestáns gerinctelenség«

A multkoriban egy kirívó helyi esettel kapcsolatosan ezt a megállapítást dobta felém egyik evangélikus orvos-testvérünk.

Talán nem is gondolta, hogy 'azóta mennyit foglalkoztat ez a legújabb »diszitő-jelző«.

Megdöbentett először! Hogyan, hát tényleg idáig jutottunk volna? Hiszen mostanáig »nyakas kálvinisták«-nak neveztek bennünket s ha rólunk szóltak akaratlannul is a nagy, a soha el nem fakuló wormsi mondásra emlékeztek: »Itt állok, másként nem tehetek.« Most pedig, ha a mai élet legpusztítóbb rákfénjéről beszélnek, tőlünk kölcsönzik az aláfestést?

Rettenetes lenne, ha így volna, ha így maradna!

Pedig mintha így lenne!

Kereselem a közéletben a Bethlenek, a Rákócziak, a Perényiek, a Nádasdyak lelki örököseit s találok helyettük az álliberálistus avult hangszereiben játszó dilettánsokat, akik nem tudják és nem akarják megérteni, hogy a különböző felekezetek csak akkor fogják egymást respektálni, ha észreveszik egymáson, hogy bennök a hívek elsősorban mégis csak a maguk felekezetét becsülik a legtöbbre. És még egyet felejtenek el ezek a mindenáron békét akarók: béke csak ott lehet, ahol előbb kölcsönös igazság és viszonyosság is van.

Figyelem a házasságkötéseket. Megdöbentő, hogy éppen a protestáns intelligencia a egyes házasságkötések 80—90%-ában csatát veszít. Szegeden pl. legutóbb is egy előkelő protestáns familia elmetszette a négyeszedes lelkis örökség fonálát, a mikor pedig minden emberileg értékelt előny az ő oldalán állott s mégis még csak annyira sem tudott »gerinces« lenni, hogy ennyit mondott volna: ha már nem kapok,

de nem is adok reverzálist, mert a lelki édesanyámat, az Anyaszentegyházat, amelyet évszázadok zivatarában megőriztek nekem az őseim, nem tiporhatom sárba azzal, hogy a magam számára megtartom ugyan, de a születendő, legalább a magam neme szerinti gyermekeim számára elvetem.

És emlékezem a legutóbbi országos eseményre, amely kellett, hogy belejajduljon minden kölcsönös megbecsülést és így igazi békét óhajtó magyar lélekbe. A magyar rokkant-katonák országos zászlóavatási ünnepe ez, ahol a református elnöknek csak egy volt a fontos: A hercegprimás áldja meg a szent szimbólumot; s mellékes volt: A saját egyházának a püspöke még csak a közelébe sem mehetett annak.

Protestáns gerinctelenség! Rettenetes! Itt van és terjed. EGYMAGÁBAN elég lenne, ha itt maradna, hogy megássa a magyar protestantizmus sírját. De legyen a biztató és megnyugtató: A mai protestáns ifjúság s így a jövő képe más, mint volt a tegnapi.

Fizikailag undorodik ez az ifjúság az örökös felekezeti sérelmekről és surlódásokról. Békét akar. A kialakítandó nemzeti egység lelkének az útjából minden erejével kívánja kidobni a felekezeti elválasztó vonalakat és megkülönböztetések gátját, de...

De szereti, becsüli és őrzi azt, ami az övé. Semmi megtévesztő frázisért nem áldozza fel azt. Közben azonban tiszteletben tartja azt, ami a másé. Megérti, hogy másnak is drága az, ami neki a legföltettebb kincse.

Ez az új protestáns magyar ifjúság a mi reménységünk s pillanatnyi veszteségeink közepette biztató balsamunk.

Hetei.

Dr. Illyés Endre főtitkári jelentése a L. Zs. E. 1931/32. évről

Kálvin meghatározása szerint az egyház ott van: ahol az Ige hirdettetik, a sakramentumok kiszolgáltatnak, az egyházfegyelem és a keresztyén szeretet szolgálata élő. Egyházunk utóbbi lényeges jegyét gyülekezetünkben 1931—32. esztendőben is a Lorántfy Zsuzsána Egyesület váltotta valóra. E munkának alapja a csütörtöki munkadélutánokat záró áhitat és a munkadélutánok

nokon Bakó László lelkész által tartott szoros előadás volt »Jézus szavainak és cselekedeteinek tükrében«. A szolgálat lelkét növelték úgy az egyesület tagjaiban, mint az egész gyülekezetben egyesületünk által rendezett templomi ünnepek is — (számszerint 5).

Az egyesület főbb munkái a szegények minden ünnep alkalmával megvendéglése,

a konfirmandusok évenkénti összegyűjtése szeretetvendégség keretében, a szegények karácsonya ünnepélyének megrendezése, a szegény gyermekek felruházása, szegény családok étellel, ruhával ellátása; a börtönben élő református férfi- és nőtestvéreink karácsonya-ünnepélyének megrendezése és minden rabtestvérünk megajándékozása; az otthon nélkül lévő testvéreink karácsony estéjének megrendezése szeretetvendégség formájában. Egyesületünk tagjai készítették és szolgálták fel a Kálvinista Kör vacsoráit, mely ünnepségek jóvödelméből immár 120 személyesre egészítettük ki a felszerelésünket. Egyesületünk résztvett a református iskola szegénygyermekeinek tejjelátásában. Ismét megnyitotta Napközi Otthonát, melynek keretén belül 25 gyermek kapott naponta tízórait, ebédet és uzsonnát május közepéig. Az ebéd készítésénél az Egyesület asszonyai, az ebédnél és a délutáni felvigyázásban a leányai ügyeltek fel. Egyesületünk leányosztályának újabb munkája a cselédmisszió is ez évben kezdődött meg. Minden szegényügy, beteglátogatás, házankénti látogatás hathatósabbá tételére az egyesület ez évben is fenntartotta a diakonissza állást s ebben a munkában alkalmazta Boros Erzsébet diakonissza testvért. Rajta keresztül és azonkívül is a szeretet megszámlálhatatlan áldása az irgalom annyi kibékítő jótette áradt egyesületünk tagjain keresztül a gyülekezet életébe.

Egyesületünk részt vett a szegedi jótekonny és nőegyletek minden közös akciójában, gyűjtésében (gyermekek, hősök, vakok javára) s az 1931. évben megindult körzetenkénti szegénygondozás, környezettanulmányozó, családlátogató és segélyező munkájában. Tisztos és mindenkitől megbecsült helyet vívtunk ki a város közjótékonyági feladatait végző egyesületek sorában már eddig is s ez évi munkánkkal is gyarapítottuk a kivívott pozícióinkat.

Pénzügyi mérlegünk is örvendetes eredménnyel zárult. Az Új Magyar Hajnal Templomára megajánlott 1000 pengőt ez évben teljes egészében kifizettük, Leányegyletünk is ugyanerre a célra befizette a megajánlott 200 pengőjét. Egyetemi hallgató alapunkat is sikerült ez évben 1000 pengőre felnövelni. Ezek mellett még takarékkönyvünk is gyarapodott új betétekkel. A tagdíjakból, évi nagy szeretetvendégségünk-ből, templomi ünnepségeinkből, adományokból és december elején tartott karácsonyi vásár és kiállításunkból került elő minden szükséges összeg. Egyébként karácsonyi vásárunk és kiállításunk, amely téren városunkban versenytárs nélkül állunk, az idén is aggodó várakozásainkat meghaladó anyagi és erkölcsi sikerrel zárult.

Minden munkánkban éreztük Isten segítő kegyelmét, Ő iránta való hálával zártuk mult évünket, Benne vetett reménységgel kezdjük az új évet.

Erzsébet diakonissza testvér jelentése

Az én munkám nagy részét azokban a munkaágakban való részvétel képezte az elmúlt évben is, amelyekről a beszámolókat hallottuk. Erőm, tehetségem s képességeim szerint igyekeztem mindazon alkalmakat felhasználni az adott körülmények s esetek szerint, ahol az én szolgálatomra is szükség volt. Mindenkor készen álltam, vártam s végeztem örömmel a reám jutott feladatokat.

A szegénysegélyezési munkát nagyban megkönnyítette a Népjóléti Hivatallal, illetve a többi társadalmi egyesületekkel közösen végzett segélyezés. Hovatovább oly nagy mértéket ölt a szegénység, számuk úgy megszorodik, hogy annak csak a legminimálisabb kielégítéséhez is szükséges a közös munka. A megosztott munkának különösképen nagyfontossága van abból a szempontból is, hogy így intenzívebben lehet gondoskodni egy kisebb csoportról s

nekünk különösképen arra kell törekednünk, hogy egyháztagsaink szűkölködő tagjait a vett anyagi segítség lelkiképpen még szorosabban odafűzze ahhoz a csoporthoz, amelyiknek a lelkiek utáni éhség és szomjúság kielégítése mindenekelőtt való vágyuk és akaratauk, ezt pedig csak a személyes munkával lehet elérni.

A rendelkezésemre álló pénzüsszegek felhasználásánál s ugy a természetbeni ruha és élelmiszer-segélyek kiosztásánál is igyekszem igazságosan eljárni. Szeretnék itt is tekintettel lenni arra, hogy azok részesüljenek elsősorban adományban, akik azzal a lélekkel kérik és fogadják a segítséget, melyből Isten felé száll a hála. De sajnos, ez igen kis mértékben valósítható meg. Éppen az elmúlt héten volt egy igen szomorú tapasztalatom arra nézve, hogy a testileg megéhezett embernek már lelkihiánya nincs,

mert nagyon beteg a lelke. Déli időben ke-
reste a lelkészi hivatalt egy férfi, akin lát-
szott, hogy valamikor jobb napokat élt.
tisztviseelő volt s most évek óta állásnélkül
jár egyik városból a másikba; fájdalmas,
szomorú hangon kér egy kis maradék ebé-
det. Még éppen ebéd előtt voltam s szive-
sen osztottam meg vele a nekem küldött
ebédet. Mikor azt elfogyasztotta, a lelke
számára is vittem táplálékot, néhány evan-
géliumi tartalmú olvasnivalót s mikor azo-
kat át akartam nyújtani, megváltozván az
előbbi alázatos kérő hang, ingerülten ezt
felelte: »én mást nem kértem, sokkal kime-
rültebbek az idegeim, minthogy ilyesmivel
foglalkozhatnék« — én erre mondtam,
hogy éppen azért kimerültek az idegei, mert
ilyesmivel nem foglalkozik, mert nem tud
Isten előtt megcsendesedve belenézni önma-
gába s ott megnézni, nem-e saját maga ál-
tal odarakott terheket is hordoz azonfelül,
amit Isten ajándékozott neki s ő be sem
várva szavaimat, sietve távozott, mondván,
hogy »terheit, ha nem bírja, majd letesz«.
Eltávozása után szomorúan arra gondoltam,
érdemes volt-e testét jól tartani s lelkem-
ben azt a feleletet kaptam: »...én velem
cselekedteték...« Az ilyen esetek a mi mun-
kánknak lélekkel való végzését akarják meg-
bénítani, de ne engedjük, mert az igazi sze-
retet a lélek szeretete s úgy ezen én embe-
rem, mint minden ember lelkében ott van
az elveszett lélek, azt kell kimenteni a test
rabláncából, ennek a munkának pedig az
egyedüli eszköze az egymásért való imádko-
zás.

Azoknak a családoknak a száma, akik
egyháztagjaink közül részesültek valamilyen
segítségben s akiket látogattam, jóval meg-
haladja a 200-at.

A klinikai s kórházi beteglátogatást is
hetenként rendszeresen végeztem. 20—25
hozzánk tartozó beteg is van egy héten, de
ez a szám változik.

A napok nagy részére úgy adódnak az
esetenkénti elvégeznivalók, — amikről már
előbbi jelentéseimben szólottam, hogy rend-
szeres, sorban végzendő családlátogatásra
nem volt annyi időm, mint az gondoltam,
igy három és félévi Szegeden létem alatt
nem tudtam minden családot meglátogatni.
Napi naplószerű jegyzetekben is összeszok-
tam foglalni, hogy néha 25—30 esetben küld
Isten szolgálattételre.

Családlátogatások alkalmával nagy
örömmel veszem, ha beszélgethetünk Egye-
sületünk munkáiról, hallom az érdeklődést
s azt a szándékot, hogy majd szintén csat-
lakoznak hozzánk, belépven tagként az
Egysületbe.

Mindannyian, akik a közös munkában
résztvettünk s akiket egyenként használt

fel Isten bármily kicsiny munka elvégzé-
sére, öröm és szeretet közvetítése a szo-
moru és hiányokkal küzködő embertestvé-
reink között, mondjuk a jövő munkaévb-
en is, amikor újra adódnak az alkalmak dol-
gozni és áldozni másokért: »Itt vagyok
Uram, küldj engemet...« »Mert jobb adni,
mint venni«.

TÁRCA

Egy levél

Nagytiszteletű Uram!

Városi embernek jól esik, ha a minden-
nap gondjaitól megszabadulva, a nagyvilági
zaj és lármá elöl néhány heti pihenőre el-
menekülhet valamelyik csendes kis vidéki
helyre. Ilyen gondolatok mellett jutottam
én is ide, »Biharország«-nak ezen csendes
kis falujába, az őshazába, hol annak előtte
éveken át boldogemlékű édesapám hirdette
az Igét s nem sokkal utána egyik fia lépett
az atya méltó örökébe. Itt vagyok tehát any-
nyi évek után ismét, az ősi vén paróchián.
Szívem-lelkem örül, hogy itt lehetek az én
népem, az én atyámfiai között, kiknek szi-
ves, barátságos társaságban gyermekkorom-
nak oly szép esztendeit töltöttem s hova ma
is gyermekkoromnak felejthetetlen, édes em-
lékei fűznek. A paróchia éppen nagy ese-
mény előtt áll: most megy férjhez a tiszte-
letes egyik leányzója. Kisebb helyen ese-
ményszámba megy az ilyen dolog; készül
is rá nemesak a paróchia, de a falu apraja-
nagyja is. Bár a mindennapi kenyérért való
küzdelem szorgos munkára készíti az em-
bereket, lévén itt a legnagyobb dologidő, az
esküvő alkalmából csaknem megtelt a tem-
plom; nem annyira kíváncsiskodókkal, mint
inkább a papjuk iránti tisztelet megadását
látják abban, hogy tanúi lehessenek annak
a felségesen szép aktusnak, mikor a pap
leánya az Ur házában nagyszámban össze-
gyűltek előtt elmondja a boldogító és bol-
dogság után sóvárgó »igen«-t az ártándi
rektornak. Nemesak a boldog ifjú pár arcát,
de a jelenlevők mindegyikét az örvendezés
mámora hatja át.

Tulajdonképen nem ez adja most ke-
zembe a tollat, hanem egy másik körülmény,
amely a mi szegedi gyülekezetünket is kö-
zelebről érdekl: az a példásan nagyszerű

rend, amit vasárnap a templomból való kivonulásnál láttam. Az első, aki a kimene-
telt megkezdte, a tiszteletes asszony, utána
egyedül a padsonként az asszonyok, — de még
csak véletlenül sem előzi meg a következő
padsorokban ülő az előttevalót, — azután
megkezdődik a kivonulás a férfiaknál, de a
legutolsó padból sorrendben visszafelé a
presbiterek padjára, utánuk a község elől-
járói a bíró vezetésével, a községben lakó
egyéb előkelőségek, majd egyszerre vonul-
nak ki a presbiterek és végül a lelkész.
Lélekemelő az a szép templomi rend, amit
itt láttam s ami a legöregebb templombajá-
rók tanúsága szerint már ősidők óta így
van. Óhajtanám, mire nyaralásomból haza
megyek, ez a szép és kívánatos rend a mi
szegedi gyülekezetünkben is meggyökere-
zett szokássá válna. Ha akarjuk, hiszem,
hogy meg is tudjuk csinálni.

Lélekemelő érzés itt az is, mikor az
ember tudja, érzi, hogy az egész község
egy hiten van. Vasárnap a megtelt templom-
ban felhangzik a buzgó hívek ajakán az
Istent dicsőítő ének:

Ha templomban megjelenek,
Ahol össze sereglenek
Felséges Neved imádói...

Nagytisztelétű urnak, valamint a sze-
gedi atyámfiaiának az enyémhez hasonló kel-
lemes nyaralást kívánva, vagyok

Csökmön, 1932 július havában

atyafiságos szeretettel
Szabó Géza.

BELFÖLD

**Presbiteri
gyűlésünk**

Az iskolaszék, a belmissziói bizottság
és a pénzügyi bizottság előkészítő gyűlései
után f. hó 15.-én tartotta egyháztanácsunk
költségvetést tárgyaló gyűlését. Ima és ének
után egyes elnöki bejelentések következtek,
esküt tett Kováts Ferenc új presbiter, —
majd elhatározta a presbitérium, hogy a
Pesti Magyar Kereskedelmi Banknál folyó-
számlát nyit s oda fizetteti be közvetlenül
a házbéneket is. Felírt újjólag az egyháztaná-
ács a konventhez egy ref. egyetemi és fő-
iskolai internátus felállítására érdekében. —
Ezek után terjesztette elő Kaszó Elek pénz-
táros az 1931—32 évi zárszámadást és az

1932—33. évi költségvetést. Sajnálattal ál-
lapította meg a presbitérium, hogy az elő-
irányzathoz képest kerekén 21.000 P-vel
folyt be kevesebb az elmúlt évben egyházi
adóból és bérpalota-jövedelemből, ami min-
den takarékoság ellenére is az 1931—32
költségvetési évet illetőleg deficitet eredmé-
nyezett. Az 1932—33 évi költségvetést sike-
rült egyensúlyba hozni, annak dacára, hogy
a bérpalota nyers jövedelmeként tavaly elő-
irányzott 53.532.28 P-höz képest most csu-
pán 43.769.00 P-t lehetett előirányozni. Ter-
mészetesen nagy és fájdalmas megtakarítá-
sokat kellett véghez vinni. Így míg a múlt
évben személyi illetményekre 35.364.20 P-t
irányoztunk elő és 32.020.84 P-t fizettünk
ki, ma az egész előirányzat 25.534.32 P-t
tesz ki. A zárszámadási eredmények kü-
lönben a következők: Bevétel 193.577.06 P;
kiadás: 191.408.84 P; maradvány: 2.168.22
P. Az új költségvetés bevétel- és kiadás-
tégei: egyházpénztárnál: 56.231.42 P; ala-
poknál: 35.309.75 P; alapítványoknál: 243.10
P, bérpalotánál: 43.769.00 P; a Clarisseum
pénztáránál: 3.875.73 pengő; összesen tehát:
139.429.00 P. Illeték-egyenérték ügyben írt
még fel a presbitérium a m. kir. kormány-
hoz s néhány folyó ügyet intézett el. A
gyűlés ezzel véget is ért.

Sveizi órák, ékszerek
részletfizetésre is.

Nagy óra és ékszerjavító műhely

Tóth József

Kölcsey utca 7. Képes árjegyzék ingyen.

Gázgyár városi irodájában

és mintatermeiben gáztakarék-
tűzhelyek és autógéjserek stb.
havi részletre

Kölcsey-utca 11.

Telefon: 30—62.

Kézimunkázó hölgyek figyelmébe!

Gyapjú és himző fonalakban nagy
árleszállítás.

Magyaros és modern kézimunkák
elkészítéséhez díjtalan útbaigazítás.

Olcsó klöplicsipke vásár!

MÁRTON ILONA kézimunka üzletében
Gizella-tér 4. Telefon 29-97.

HIREK

Istentiszteletek sorrendje:

F. hó 24.-én és 31.-én, vasárnap d.e. 10 órakor gyülekezeti istentisztelet, d.u. 6 órakor hálaadás. — Szolgál Kiss T. slélkész.

Breisach Béla ny. rókusi plébánost, az újonnan kinevezett rk. püspöki helynököt és prépostot a különböző egyházak lelkészei is köszöntötték. Az üdvözlést Bakó László lelkészünk tolmácsolta.

Bakó László f. hó 20.-án szabadságra utazott. Szabadságáról augusztus végén érkezik vissza. Hivatali helyettese Kiss Tihamér slélkész.

Énekek sorrendje:

Julius 23-án, szombaton:

Kezdőének 185. 1.
Főének 185. 2. 3.
Záróének 185. 4.

Julius 24-én, vasárnap délelőtt:

Kezdőének 5.
Főének LXI. 1. 2. 3.
Pred. előtt 9. 2.
Záróének 35.

Julius 24-én, vasárnap délután

Kezdőének 115. 1.
Főének 115. 2. 3.
Záróének 115. 4.

Julius 27-én, szerdán:

Kezdőének XXIV. 1.
Főének XXIV. 2. 3.
Záróének XXIV. 4.

Julius 30-án, szombaton:

Kezdőének 186. 1.
Főének 186. 2. 3.
Záróének 186. 5.

Julius 31-én, vasárnap délelőtt:

Kezdőének 3.
Főének 101. 1. 2.
Pred előtt 89. 5.
Záróének 101. 3. 4.

Julius 31-én, vasárnap délután:

Kezdőének 129. 1.
Főének 129. 2. 3.
Záróének 129. 4.

Augusztus 3-án, szerdán:

Kezdőének XXV. 1.
Főének XXV. 2. 4.
Záróének XXV. 6.

Énekkarunk a megérdemelt makói győzelem után a nyári hónapok alatt is tovább tanul, hogy már előre felkészüljön a jövő évi országos versenyre. Papp Ferenc karnagy és Tóth Ferenc titkár most foglalkozik egy tervezettel, amelynek célja: az énekkar kebelében megalapítani egy temetési kórust, amely mindég — a kegyeletes szükséghez és igényekhez képest — rendelkezésére fog állani a gyülekezetnek.

Az áldozathozatal mindig a szívnek a kérdése. Meghatódott szívvel olvassuk az alábbi hírt: A baranyai Terehegy kis eklézsiája, mely összesen 270 lelket számol, 12.500 pengő költséggel templomot újított, tornyába új harangokat állított. Ehhez adott az állam 300, az egyetemes egyház 250, egy gróf 200, egy tábornok, a volt lelkész fia 160, a helybeli rk. egyház 130 pengőt. A többi így gyűlt össze: 1927. június 6.-án megindult a faluban két leány tojást gyűjteni. Minden vasárnap másik két leány gyűjtött. Az első években 30—40 P jött össze. 1931. év végén 8-12 pengő hetenkint. Ekkor sem fejeződött be a gyűjtés, mert folyik az ma is. És ma is hetenkint 13—15 pengő folyik be.

A tisztánnenni egyházkerület az egyházkerületi főgondnoki tisztségre farkasfalvi Farkas Géza országgyűlési képviselőt, a sárospataki főiskola világi gondnokát választotta meg.

Az Egyetemes Konvent világi elnöke, mint szolgálatára nézve legidősebb egyházkerületi főgondnok dr. Balogh Jenő ny. miniszter, a dunántúli egyházkerület főgondnoka lett.

Gróf Dégenfeld Pál a tisztántúli egyházkerület főgondnoka szolgálati sorrendben egyházi tisztségéből kifolyólag tagja lett a felsőháznak.

Dr. Vásáry Istvánt, Debrecen polgármesterét, a debreceni egyházközség főgondnokát a Tisza István Tudományegyetem tanácsa díszdoktorrá ávatja az egyetem kiépítése körül kifejtett érdemes munkássága elismeréséül.

Dr. Rácz Lajos, a sárospataki főiskola nyugalmazott tanára most ünnepli írói működésének 50 éves jubileumát.

A felsőház előtt állítják fel Tisza István szobrát. A parlament felsőházi bejárója előtt megkezdették Gróf Tisza István szobrának felállítási munkálatait. Ez lesz az országban Tisza István második szobra. Az első Debrecenben a Tudományegyetem előtt áll.

A kárpátaljai református egyházkerület püspökét, Bertók Bélát az ungvári országos hivatal hivatalosan elismerte s ezzel az egyházkerület államjogi helyzete tisztázódott.

Meghalt az utolsó Bolyai. A napokban halt meg Székelyudvarhelyen a nevezetes Bolyai család utolsó sarja, Bolyai Gáspár 77 éves korában. Bolyai Gáspár unokája volt a világhírű Bolyai Farkasnak, a nagy református számtantudósnak.

Világiak szolgálata. Konferenciáinkon mind bátrabban esendül meg világi bizonyágtevőinknek hangja. Legutóbb a gyulai prezsbiteri értekezleten dr. Tompa Gyula ügyészségi elnök, egyházközségünk volt prezsbitere, dr. Jánossy Gyula békéscsabai polgármester, dr. Berényi Antal járásbírósi elnök és dr. Kiss László tartottak előadásokat.

Hogyan kezdjünk ifjúsági munkát? A legjobb alkalom erre egy serdülő ifjúsági tábor. Balatonszárszón, a KIE serdülő táborában augusztus 8—12 között. Részvételi díj hétfő estétől szombat reggelig 10 P. Ebben bent foglaltatik szállás és napi háromszori étkezés ára, valamint jelentkezési díj. Vasuton 33 százalékos kedvezményt kapnak a résztvevők. A tábor kényelmesen van berendezve: hálóbarakok, ebédlő, külön strand, villanyvilágítás. Apákat is szívesen látnak serdülő fiaikkal. Jelentkezni augusztus 1-ig kell a Keresztyén Ifjúsági Egyesületek címén, Budapest, Horánszky-utca 26., I. Részletes tájékoztatót díjtalanul küldenek.

Megjelent a Keresztyén Munkáskaté. Az eseménytelen nyár értékes ajándékot hozott a magyar evangéliumi keresztyénségnek. Néhány hónappal ezelőtt Svájcban megjelent Grob Rudolfnak a zürichi belmissziói telep igazgatójának tollából egy nagy port felvert könyvecske, mely az evangéliumi munkásmozgalom alapelveit foglalja össze. E kátét Fonyad Dezső országos titkár fordításában izléses formában most a magyar KIE-mozgalom kiadta, hogy Magyarországon is minél szélesebb rétegek számára hozzáférhető legyen. A 24 oldalas füzet ára mindössze 20 fillér, hogy a legszegényebb munkás is megvásárolhassa. Tartalma a következő: A munka célja, A munka nevelő ereje, A munka törvényei, A hivatás, A munka felebarátunk szolgálataiban, A munkabér, Munkaadók-munkások, Gazdasági verseny, A magántulajdon, Feljebbvaló és alárendelt. Megrendelhető a Keresztyén Ifjúsági Egyesületek Szövetségénél, Budapest, Horánszky-utca 26., I.

A KIE budapesti étterme és turista-szállója nagy forgalomnak örvend ugyispestiek, mint vidékiek részéről. A turistaszállóban sok fiatalember fordul meg, szállásdíj éjszakánként 50 fillér. Lapedőt kell vinni. Az étteremben három fogásos, hústalan ebédet lehet kapni már 54 fillérért, sülttel 84 fillér az izletes menü. Budapest, KIE-ház, Horánszky-utca 26.

Az ifjúság izgalmas kérdései kerülnek megtárgyalásra a KIE fiatal emberek számára rendezendő konferenciáján Balatonszárszón, augusztus 13—17 között, szombat estétől csütörtök reggelig: Munkanélküliség, szociáldemokrácia, nemi kérdés, cselekvő keresztyénség stb. A konferencián az evangélikus és református egyház legkitünőbb előadói szólnak az ifjúsághoz. Érdekessége lesz a gyűlésnek, hogy barátságos atletikai mérkőzés mellett itt fogják tartani az első országos KIE ping-pong csapatbajnoki versenyt. Részvételi díj 10 P. Akik augusztus 8—23 között akarnak Balatonszárszón a KIE táborában üdülni, a két hétre mindössze 28 pengőt fizetnek. Vasuton 33 százalékos kedvezmény. Jelentkezni lehet augusztus 5-ig: Keresztyén Ifjúsági Egyesületek Szövetsége, Budapest, Horánszky-utca 26., I.

Fáradt vagy és pihenni akarsz? Augusztus 1—8. között vár a Balatonszárszói üdültábor. Református leányainkat hívjuk 14 évtől felfelé pihenni, üdülni, épülni. Jelentkezésnél 4 P küldendő be a Soli Deo Gloria Szövetség 12.651. sz. csekkszámájára IV., Múzeum-körut 37. II. Megérkezésnél 12 P fizetendő. Budapestig 33 százalékos, Budapesttől Szárszóiig 50 százalékos vasuti kedvezmény. Jelentkezési határidő július hó 20-ika. Hozd barátnőidet és ismerőseidet, kérj csoportos jelentkezési lapot és részletes programot. Legalkalmasabb és legolcsóbb nyaralás leánykörök, leányegyesületek, kisebb társaságok számára.

Peru egyik városában még most is megvan az a terem, ahol hajdan az eretnekeket kinozták. A birói asztal mellett még ma is ott áll az a mozgatható fejú Krisztus-szobor, amely oly nagy szerepet játszott ezeknél a vallatásoknál. Mikor kínzásnak egy-egy szünetében a Krisztus-szobor feje igenelve bólintott, az azt jelentette, hogy folytatni kell a kínzást, ha pedig fejét rázta a szobor, akkor abba kellett hagyni a kínzást. A babonás tömeg, amely egy üvegfa-lon kívül nézte a jelenetet, azt hitte, hogy az a szobor maga az élő Krisztus, aki haragosan integet, hogy csak irtani, irtani az eretnekeket! Pedig a szobor fejét maga a bíró rángatta az asztal alatt rejtve vezetett madzag segítségével, igenlésre vagy fejrázásra, — persze legtöbbször igenlésre.

Két alapítvány. A budai egyház első lelkészének, Haypál Benőnek az emlékeztérére 82 ezer pengős alapítványt tett. — A debreceni kollégiumban évenként találkozóra összegyűlő végzett diákok közül az az évfolyam, mely 30 évvel ezelőtt tett érettségi vizsgálatot, arról nevezetes, hogy ez tette a legnagyobb alapítványt, mit találkozóvalaha tettek az iskolában. 5600 pengő az alapítvány összege, melynek kamataiból egy jól tanuló szegény diákot fognak segéyezni az első osztálytól az érettségig.

A debreceni Kálvinisták Templomegyesülete az egyház testéről leszakadozó egyháztagokért. A debreceni Kálvinisták Templomegyesületének hitvédelmi szakosztálya július 1-i gyűlésében az alábbi határozatot hozta: »Hitvédelmi szakosztályi gyűlésünk illő tisztelettel felkéri a prezsbiteriumot, illetve annak elnökségét, hogy a gyülekezet tagjaihoz intézzen megfelelő számú nyomtatvány útján híhűségre buzdító szöveget. Az Ige hirdettetik alkalmas és alkalmatlan időben lelkipásztoraink által, de a gyülekezet tagjainak jórésze kívül marad a templomokon és imaházakon. Ezeket a tagokat a hitetlenek tábora, vagy a szektáriusok csoportja igyekszik mindinkább eltávolítani történelmi egyházunktól s eközben pedig ür támad nemcsak a lelkipásztorok és tagok, hanem a gyülekezet tagjainak egymáshoz való viszonyában is. E jelenségek, ha nem is aggasztóak, de mindenesetre oly figyelmet érdemlők, melyeket szem elől téveszteni nem szabad. Hitvédelmi osztályunk úgy látja, hogy a tagok érdeklődésének felkeltésére az egyház iránt, nem hiábavaló lesz olyan szövegnek a szerkesztése, mely azt fogja mutatni, hogy mi, reformátusok törődünk egymással éppen a mai nehéz időkben. Ha élőszóval nem tudunk hozzájuk jutni a mi atyafiainkhoz, legalább a betű által keressük meg őket és ébresszük kötelességeik hűséges megőrzésére. A világ zürzavarába beleesendül az Ószövetség kiáltása: »vigasztaljátok, vigasztaljátok az én népemet«.

Debrecenben megnyílt az új köztemető. Debrecen városa új köztemetőt létesített, melyet az illetékes hatóságok az egyházak részvételével július 15-én adtak át rendeltetésének. A 100 katasztrális hold nagyságú új temető megnyitásával egyidejűleg bezárták az összes régi temetőket s elrendelték a temetőben való kötelező ravatalozást.

200 soproni szőlőbirtokost feljelentettek, mert vasárnap reggeltől estig permeteztek szőlőjükben. Ide vezet hát, ha a kormány mutat újra és újra példát a vasárnap szentségének a megtörésére.

UJSZEGEDI MISSZIÓI EGYHÁZ

Istentiszteletek sorrendje:

F. hó 24.-én d. e. 9 órákor istentisztelet Ujszegeden (Teleki lelkész); d. u. fél 3 órákor istentisztelet Szőregen (Teleki S. I.); d. u. fél 5 órákor istentisztelet Deszken (Teleki S. I.).

F. hó 31.-én d. e. 9 órákor istentisztelet Ujszegeden (Teleki S. lelkész).

Augusztus hó 7.-én d. e. 9 órákor istentisztelet Ujszegeden (Teleki S. lelkész); d. u. 3 órákor istentisztelet Somogyi-telepen (Teleki S. I.).

Adófizetés a lelkészi hivatalban, vagy posta útján a 42.243. számú »Ujszegedi ref. missziói egyház lelkészi hivatala, Szeged« jelzésű postatakarékpénztári csekkszámára. Várjuk a második félévi adóbefizetéseket s különösen a fennálló hátrálékok ki-egyenlítését!

Az első lelkésztanítók. A pápai tanítóképzőintézetben 6 ottani theológus tett képesítő vizsgát. Így ők az első lelkésztanítók, kiknek bármely magyar tannyelvű elemi iskolára van tanítói képesítésük is.

Felelős kiadó:

TELEKI SÁNDOR lelkész

Előfizetés: havonként 50 fillér.

Egyes szám ára 15 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Ref. lelkészi hivatal, Szeged.

Megjelenik: hetenkint szombaton.

Nyomja: a Prometheus-nyomda

